

мощь. Въ този расписъ при разны други лица що ся записахъ да плащатъ годишно, записа и самъ той, Архимандритътъ, да плаща годишно едно опредѣлено количество, и между това той слѣдуваше да зема годишнѣтъ си заплатъ безъ да помисли за издѣленіе на обѣщаніята си. А когато настоятелството, въ доплащаніето на заплатѣтъ му, ^и поиска да му прихване записанното количество, той повдигна таквызъ котерія, щото ся подмѣси и Н. Прѣосвященство старецътъ му, който взима добринѣтъ и да ся скара съ настоятелството, за да му ся не прихващатъ тѣзъ пары. А на възраженіята отъ настоятелството за това, той тѣй ся разяри, щото като бѣ отложенъ и държѣше капѣтъ си въ рѣцѣ удари ѣхъ о земѣтъ та ся оттърколи чакъ вѣнъ отъ одаѣтъ, а той си позволи да произнесе тѣзи убійственны за честѣтъ му и за чувствата ни думы: «Ей сега ще ви *попрѣскамъ* и въпросъ и всичко.»

Ако това ни го кажеше другъ нѣкой не бѣ възможно да го повѣрваме, но ный го чухмы съ ушытѣ си и за неговѣ и нашѣ злочестинѣ не бѣхмы самы; тѣй що това могѣтъ да засвидѣтельствувать съ насъ заедно лица твърдѣ достовѣрны. Ный нѣма да расправямы тука за жалостното впечатленіе което произведохъ на насъ тѣзи думы, произнесены отъ лице което ный до сега сматря-